

лодии. — Каравеловото мнение за характера на руското образование. Най-добритѣ имѣ хора били излѣзли отъ военнитѣ училища и отъ войската, пѣтешественици (Пржевалски, Миклуха и т. н.), дори и белетристи. Военната кариера била единствениятъ отворенъ пѣтъ, другаде грозенъ непотизъмъ. Лошо свидетелство за университетитѣ. — Хоро: 3 крачки напредъ, 2 крачки назадъ—и азъ играхъ малко. — Славейковъ и Каравеловъ бѣха въ желтъ шаякъ. — На 2 ч. следъ полунощъ бѣхъ въ кѣщи.

Вчера изпратихъ на Киперта статия съ писмо, въ понеделникъ му набавихъ и дългия (33 реда) кутловишки надписъ отъ музея, войницитѣ на Leg. XI Claudiaе. Никакво мѣстно име нѣма въ него.

10 априлѣ/29 мартъ, недѣля. Днесъ получихъ писма отъ баща си и отъ Гебауера. Пишатъ ми за окончателното решение на университетския въпросъ: на есень щѣли да се отдѣлятъ сегашнитѣ чешки професори отъ философския и юридическия факултети и щѣли да образуватъ отдѣлни чешки факултети, на 1888 г. щѣлъ да се отвори и чешки медицински факултетъ; теологията щѣла да остане на страна. Гебауеръ ми пише, дали не мисля да се връщамъ. Азъ днесъ постоянно размишлявамъ върху това — писахъ, *quot erat dicendum*: може. Ориентътъ е много поучителенъ и интересенъ, ала нищо повече, и организацията и администрацията тукъ споредъ Новаковича: „што мајстори за дан га саграде, то све вила за ноѣ обалјује“. Писахъ началото на статията „Научни изследвания въ България“ за Периодическо списание, обаче полека и безъ охота. Пристигна *Augsburger Allg. Zeitung* съ първата статия и съчинението на Гопчевича за Албания. — Песимистично настроение. Тѣзи дни съ нашата педагогия стоимъ предъ фиаско. Въ Дупница 6 ученика сж изключени поради дописки въ „Славянинъ“. Дойдоха тукъ, каятъ се, разбрали, че ние сме тѣхното началство, а не „Славянинъ“. Пристигна и директорътъ Карановъ, мжчно е да ги приематъ наново, уличничеството ще се увеличи. Маймунски ученически парламентчета—дружества, гдето критикуватъ и учителитѣ. Лошитѣ последици отъ покойното самоковско училище, ученицитѣ сж отъ тамъ, свикнали на бунтарство, създаватъ немирства и другаде. Въ Лѣсковецъ нови размирици. Въ Варна Мавровъ е даденъ подъ сѣдъ отъ прокурора Шишковъ и по наше собствено телеграфическо искане е освободенъ: не намираме замѣстникъ, Въ София има оплаквания отъ атеиста-нихилиста Узуновъ и останалитѣ недоуци въ гимназията. Дисциплината е слаба: смѣсь на ученици отъ разна възраст, много не нравствено „домашно възпитание“, разпуснатостъ следъ войната, свобода на печата, развратътъ, който се сѣе отъ такива жлъчни вестници като „Славянинъ“, маймунска охота да играятъ по-